

33

F^o 95^r N^o 905. Διατάσσεται ἡ καταβολὴ 40 σολδίων γροσίων διὰ μίαν ἐνδυμασίαν εἰς τὸν Ἀνδρέαν ἐκ Κρή-
της γραφέα ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως Κυθηρίων-Μαϊορικανῶν, μεταβαίνοντα μετὰ τοῦ σερ Πέτρου Ντὰ
Κανάλη πρεσβευτοῦ πλησίον τοῦ Αὐτοκράτορος Κωνσταντινουπόλεως. 1341, Ἰουλίου 14.

34

Εἰς τὸν Θωμᾶν Βιτσεμᾶνον ἐκ Χανίων παρεχωρήθησαν λόγῳ χάριτος οἰκίαι τινὲς καὶ γαῖαι, τὰς ὁποίας
κατεῖχεν ὁ Ἰωάννης Ντεπόρτα, ἐπειδὴ ὁμῶς ἀπεδείχθη ὅτι τὸ εἰσόδημα τούτων εἶναι ἀνώτερον
τοῦ ποσοῦ, τὸ ὁποῖον ἡ Γερουσία ἠθέλησε νὰ χάριση πρὸς τὸν Βιτσεμᾶνον, ἀπεφάσισε νὰ ἀφαι-
ρεθῇ μέρος ἐκ τῶν παραχωρουμένων, ὅπως τὸ εἰσόδημα εἶναι σύμφωνον πρὸς τὴν παραχωρηθεῖ-
σαν χάριτα. 1341, Ἰουλίου 14.

F^o 96^r N^o 908. Millesimo trecentesimo XLI, die XIII Julij.

1

Cum in facto gratie facte Thome Uicemanno de Canea de certis domibus
sibi concessis perpetuo et de quadam petia terre quam tenebat Johannes de
Porta per ea que reperiuntur per nostras litteras nostri rectoris et per exami-
nationem quam fecit, sit deceptum manifeste nostrum commune quod nesciuit
quantitatem reddituum domorum ipsorum et terre, qui redditus sunt in magna
quantitate ut intellexistis; uadit pars quod de tanta gratia reuocetur et reducatur
factum ad primum statum sicut erat antequam ipsa gratia fieret et hoc facto si
ipse Thomas petierit aliquam gratiam dominatio erit sibi generosa quod sua
fidelitate sicut conuenit.

5

10

35

Διόρθωσις τοῦ προηγουμένου θεσπίσματος, δι' οὗ παραχωροῦνται εἰς τὸν Βιτσεμᾶνον αἱ οἰκίαι καὶ
αἱ γαῖαι ὑπὸ τὸν ὅρον ὅτι διὰ τὸ ἥμισυ τούτων θέλει καταβάλλει ἐνοίκιον, ὅπως οἱ ἐνοικιασταὶ
κτημάτων τῆς κοινότητος, καὶ τοῦτο διὰ τὴν μεγαλυτέραν ἀξίαν τῶν κτημάτων σχετικῶς πρὸς
τὴν παραχωρουμένην χάριτα. Ἐν ἣ περιπτώσει δὲ ὁ Βιτσεμᾶνος δὲν ἠθελεν ἀποδεχθῇ τὴν ἀπό-
φασιν ταύτην, ἡ χάρις διαγράφεται. 1341, Ἰουλίου 14.

F^o 96^r N^o 909. Millesimo trecentesimo XLI, die XIV Julij.

1

Capta. Cum anno elapso facta fuerit gratia ser Thome Uicemano de Canea
de certis domibus sibi concessis perpetuo et de quadam terra quam tenebat
Johannes de Porta soluendo communi pro affictu id quod soluerit ad presens.
Et per examinationem factam per nostrum rectorem Canee habeatur quod dicte
domus et terra sint magne redditus quem ignorauit commune, et si enim sci-
uisset nullo modo facta fuisset gratia antedicta et propterea commune nostrum
sit deceptum. Capta fuit pars quod ipsa gratia corrigatur et informetur tam pro
communi quam pro ipso Thoma, qui est dignus gratia pro sua fidelitate quod
ipsa gratia sit cum ista conditione et forma quod ipse Thomas habet ipsos

5

10



- domos et terram, ultra suos terminos quibus affictate sunt ad XXVIII annos ad renouandum, sicut fiunt incantus aliorum casalium soluendo communi medietatem affictuum et reddituum domorum et terre predictae qui soluuntur ad presens finis scilicet termino que nunc tenere debent illis qui habent et teneatur
- 15 ipse Thomas usque ad medium annum respondere nobis si uult esse contentus de dicta gratia cum dicta condictione et si contentus fuerit firma sit, si uero contentus non fuerit, gratia debeat esse cassa et nullius ualoris et dicte domus et terra complente termino que eas tenet deueniant in commune. Et si con-
- 19 silium est contra etc.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ

Οἱ αὖξοντες ἀριθμοὶ τῶν σημειώσεων ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὸν αὖξοντα ἀριθμὸν τῶν θεσπισμάτων.

Σημείωσις. Τὰ θεσπίσματα τὰ ἔχοντα ἐπουσιώδη σημασίαν ἢ ἀφορῶντα διορισμοὺς παρατίθενται ἐν Ἑλληνικῇ περιλήψει.

1. 6. 7. Ἡ παράθεσις τῶν θεσπισμάτων τῶν ἔχόντων σχέσιν πρὸς διανομὰς καὶ ἄλλας κτηματικὰς διαφορὰς, μεταξὺ τιμαριούχων καὶ μὴ παρέχει μέγιστον ἐνδιαφέρον, καθότι εἰς ταῦτα ἀναφέρονται ἀφ' ἐνὸς μὲν τοπωνυμίου τῆς Κρήτης καὶ οἰκογενειακὰ ὀνόματα, ἀφ' ἑτέρου δὲ γίνονται γνωστὰ τὰ ὀνόματα τῶν τιμαρίων καὶ αἱ σχέσεις τῶν τιμαριούχων πρὸς τὴν πολιτείαν.

2. Αἱ πολυτεῖς μισθώσεις σκοπὸν εἶχον τὴν καλυτέραν καλλιέργειαν τῶν κτημάτων καὶ τὴν ἐξοικονόμησιν τῶν δαπανῶν τοῦ πλειστηριασμοῦ.

3. Τὰ θεσπίσματα τὰ κανονίζοντα τὸν πλοῦν καὶ τὴν ἄφειξιν τῶν ἐμπορικῶν στόλων ἐν Βενετίᾳ πληροφοροῦσι περὶ τῆς ἀκριβείας μεθ' ἧς οἱ Βενετοὶ ἐκανόνιζον τὰ τοῦ ἐμπορίου. Ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐπανόδου ἐν Βενετίᾳ μόνον διὰ θεσπίσματος τῆς Γερουσίας ἡδύνατο νὰ γίνῃ, καὶ αὕτη ὡς βλέπομεν ἀφ' οὗ ἐσφραγίζοντο τὰ ἐμπορεύματα τὰ φορτωθέντα μέχρι τῆς προθεσμίας. Ὁ περιορισμὸς οὗτος διετάσσεται κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, διότι ἡ ὑπηρεσία τοῦ ἐμπορίου ἐν Βενετίᾳ ὥφειλε νὰ εἶναι ἐνήμερος ἐν λεπτομερείᾳ τῶν εἰσαγομένων ἐμπορευμάτων.

4. 20. 27. 29. 30. 33. Ἡ ὑπόθεσις αὕτη τῆς ἀποζημιώσεως τῶν Μαϊορικανῶν, τῶν ζημιωθέντων ὑπὸ τῶν Κυθηρίων τῶν Βενιέρη, ἔλαβε μεγάλας διαστάσεις, ὡς ἤδη σημειοῦται εἰς τὸν ἀριθμὸν 10 τοῦ προηγουμένου βιβλίου XVII.

8. Οἱ δουλοπάροικοι ἀνέκαθεν, καὶ δικαίως προσεπάθουν νὰ ἀποτινάξωσι τὸν ζυγὸν τοῦ κυρίου των, διὰ νὰ καταστῶσι ἐλεύθεροι. Ἡ ἐπιθυμία αὕτη τῶν δουλοπαροίκων καθίστατο μᾶλλον ἐπιτακτικὴ δι' αὐτοὺς, ὅταν συνέπιπτε νὰ ἀποκτήσωσι πλοῦτον. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει μετεχειρίζοντο πᾶν μέσον θεμιτὸν καὶ ἀθέμιτον, ὅπως κατορθώσωσι τὴν ἀπελευθέρωσίν των. Ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει τὰ ἔγγραφα δι' ὧν ἀπληευθερώθησαν πλεῖστοι δουλοπάροικοι φαίνεται ὅτι ἐπλαστογραφήθησαν.